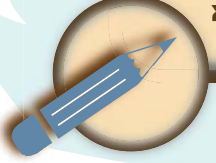

׳סיקישטעט צו לופיסט צו סטעמ
טוואנטעט טוואנטעט זא טאלד צוטעק סטק וזעטו ׳זו צוטעטו סעגד הדיקט טעטק סילטעט זא זעטעט ׳ז

׳טופסטו טוואנטעט צוטעק סולעט וזעמט
געזעט גלאד לאמזעק סיטלעט וזעט סט עאט געטווד טעמטעט צעלט טיט טעטו חסעט טעטו טעמט
צעלט טיט טעט געזעטעט אטעט וזעט טעט: סעקעט טעק, וזעק, יטעט טעטעט צו טעטעט זא סעלט לזעט
׳סעטעט טעטעט צו זעטעט ׳ז

- ׳טעטעט צו סעטעט וזעטעט אעטעק וזעט
- געטעטעק טעט טעט טעטעט וזעט
- געטעט, וזעט
- טעט, סיקישטעט טעטעט וזעט ׳זא

פגש את בת/א/ם: העפלה וחוק השבות

השיר 'נאום תשובה לרב חובל איטלקי לאחר ליל הורדה':

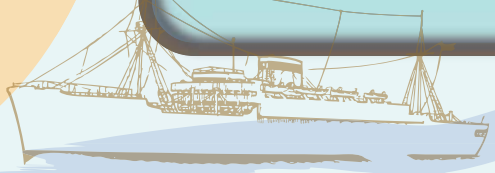

השיר מתאר הגעה של ספינת מעפילים - עולים בדרך לא חוקית - לחוף נהרייה. האזינו לשיר והביטו בתמונת ספינת המעפילים (זו אינה אותה ספינה המתוארת בשיר).

קיבוץ גלויות

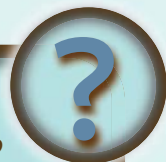

- איך הספינה נראית לכם, האם היא חזקה מספיק? האם יש בה מקום לכל הנוסעים?
- לפי השיר, מהן הסכנות שעמדו לפני המעפילים?
- נסו לדמיין, מה הרגישו העולים לארץ ישראל בעת ההפלגה בלב ים? מה הרגישו כשהגיעו בשלום לארץ ישראל?
- השיר מודה לרב החובל האיטלקי שהוביל את הספינה. האם הייתם מסכנים את חייכם לשם הצלת בני עם אחר?

הכרוז הזה הופיע בעיתון 'החומה' בארץ ישראל שנה לפני קום המדינה. נראים בו תמונה של ספינת מעפילים וכיתוב המעודד את כולם לתמוך בהעפלה (עלייה בלתי חוקית).

קראו את שלוש השורות האחרונות המפרטות שלוש סיבות מדוע ההעפלה מוצדקת וחשובה.

א. הכרוז מעודד את קוראיו לעבור על החוק. האם, לדעתכם, יש מצבים שבהם נכון לעבור על החוק?

ב. האם נתקלתם פעם בחוק שחשבתם שאינו הוגן? מה עשיתם?

ג. אילו התלבטויות היו ודאי ליהודי בגולה טרם עלייתו על ספינת מעפילים? מהם היתרונות והחסרונות בהעפלה?

'העפלה' היא כינוי לעלייה בלתי חוקית לארץ ישראל שלפני קום המדינה. המעפילים הגיעו מאירופה דרך הים באוניות, ומאמצות ערב דרך היבשה.

ההעפלה התרחשה בעת השלטון התורכי בארץ ישראל אשר אסר על עליית יהודים במשך תקופה ארוכה, וגם בתקופת השלטון הבריטי בארץ ישראל, אשר התיר עלייה למספר מוגבל של יהודים.

כשעלה היטלר לשלטון בגרמניה, יהודים רבים באירופה ביקשו לעלות ארצה כדי להימלט מרדיפות היהודים. כשפרצה מלחמת העולם השנייה ואיתה השואה, היה צורך דחוף להעלות יהודים רבים ארצה, אך בדיק בשנה זו הבריטים הגבילו עוד יותר את העלייה. בתקופה הזאת ההעפלה הפכה למאבק מדיני, וארגונים בתוך ארץ ישראל ובקרב יהודי העולם פעלו להביא יהודים לארץ גם נגד החוק. העלייה הזאת מכונה 'עלייה ב'.

אומנם בתחילה התנגדו דוד בן גוריון ומנהיגים יהודים אחרים לעלייה שאינה חוקית, אולם בתקופת השואה כמעט כל היישוב היהודי בארץ התגייס לעזור להעפלה, וכן לאחר השואה, בניסיון להציל את שארית הפלטה (את היהודים ששרדו את השואה), כמו שמתואר בכרוז בעמוד הקודם.

המעפילים עברו מסע קשה ומפחיד: הספינות היו צפופות מאוד, וזה הגביר את סכנת הטביעה ואת סכנת ההידבקות במחלות בין הנוסעים. גם לעולים דרך היבשה חיו סכנות רבות בדרך.

רק חלק מהעולים הצליחו לבסוף להגיע לארץ ולהתחיל את חייהם החדשים בישראל. רוב העולים הבלתי חוקיים שנתפסו בידי הבריטים הוחזרו לארץ מוצאם או הוכנסו למחנות מעצר.

בשנת 1948, עם קום המדינה, שערי העלייה לארץ נפתחו וכל יהודי העולם יכלו לעלות ארצה בתוקף מגילת העצמאות: "מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות", ובשנת 1950 נחקק חוק השבות הקובע כי כל יהודי זכאי לעלות ארצה.

